

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 15.12.2005
KOM(2005) 649 endelig

2005/0259 (CNS)

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om kompetence, gældende lov, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og om samarbejde vedrørende underholdspligt

(forelagt af Kommissionen)

{SEK(2005) 1629}

BEGRUNDELSE

1. BAGGRUNDEN FOR FORSLAGET

1.1. Generel baggrund

1.1.1. På Den Europæiske Unions niveau

Efter mødet i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999 anmodede Det Europæiske Råd om, at der blev indført særlige fælles procedureregler vedrørende underholdspligt for at forenkle og fremme løsningen af grænseoverskridende tvister, og om at de mellemliggende procedurer, der kræves for at muliggøre anerkendelse og fuldbyrdelse i den anmodede stat af retsafgørelser afsagt i en anden medlemsstat, blev ophævet.

Programmet om gensidig anerkendelse af retsafgørelser på det civilretlige område, der blev vedtaget den 30. november 2000¹, anbefaler at afskaffe *eksekvaturproceduren* for bidragsberettigede, der allerede er omfattet af Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (herefter kaldet "Bruxelles I")². Programmet påpeger endvidere generelt, at det i visse tilfælde vil være *"nødvendigt - for ikke at sige absolut påkrævet - på fællesskabsplan at fastsætte en række retsplejeregler, som skal udgøre fælles minimumsgarantier"*, og at der endog *"skal arbejdes hen imod en vis harmonisering af retsplejen"*. Det slår til lyd for, at der vedtages ledsageforanstaltninger inden for gensidig anerkendelse med henblik på *"at effektivisere fuldbyrdelsen i den anmodede stat af en retsafgørelse truffet i en anden medlemsstat"*, bl.a. ved at åbne mulighed for *"præcist at identificere de aktiver i en skyldners formue, der befinder sig på medlemsstaternes område"*, eller ved at lade den gensidige anerkendelse indgå som et led i *"et bedre samarbejde mellem medlemsstaternes retslige myndigheder"* og i en *"harmonisering af lovvalgsreglerne"*.

Dette programs relevans blev bekræftet af Det Europæiske Råd i november 2004 i forbindelse med vedtagelsen af "Haag-programmet"³, hvori det understreges, at *"Den videre gennemførelse af programmet for foranstaltninger vedrørende gensidig anerkendelse skal derfor være en væsentlig prioritet i de kommende år, så det kan være afsluttet i 2011."*

Rådet og Kommissionen vedtog den 2. og 3. juni 2005 en fælles handlingsplan, der omsætter Haag-programmet til konkrete handlinger, og som vedrørende civilretligt samarbejde nævner vedtagelse i 2005 af *"forslag om underholdspligt"*⁴.

¹ EFT C 12 af 15.1.2001.

² EFT L 12 af 16.1.2001.

³ EFT C 53 af 3.3.2005.

⁴ Dokument fra Rådet for Den Europæiske Union nr. 9778/2/05 REV 2 JAI 207.

1.1.2. På internationalt niveau

Haagerkonferencen om international privatret⁵ har ligeledes taget skridt til at modernisere de eksisterende konventioner om underholdspligt⁶. Tre møder i en særlig kommission har været koncentreret om at udarbejde en ny generel konvention om underholdspligt i maj 2003, juni 2004 og april 2005. Der er planlagt et fjerde møde i den særlige kommission i juni 2006 med henblik på en eventuel diplomatkonference i første halvår af 2007. Det Europæiske Fællesskab deltager aktivt i disse forhandlinger.

Ved at koordinere forhandlingerne i Haag med Fællesskabets arbejde skabes rammerne for mulige synergier mellem de to initiativer, der ikke er modstridende men komplementære, således som understreget af Det Europæiske Råd i Haag-programmet.

Fællesskabet skal således kunne udforme en sammenhængende strategi for de internationale forhandlinger og samtidig fortsætte sin indsats for at opbygge et egentligt område med frihed, sikkerhed og retfærdighed.

Haagerkonferencen udgør for Fællesskabet et internationalt forum for udformning af en samarbejdspolitik med tredjelande på det civilretlige område. Den mulighed for udveksling af synspunkter og diskussioner, konferencen giver, er en uvurderlig inspirationskilde for Fællesskabets arbejde. Det er endvidere ikke udelukket, at forhandlingerne i Haag på nogle områder kan give resultater, der kan overføres til Den Europæiske Union.

I betragtning af integrationen mellem medlemsstaterne i forhold til tredjelande og de mål, Den Europæiske Union forfølger, er det nødvendigt at finde særlige løsninger for Fællesskabet. Der kan i hvert fald utvivlsomt etableres et tættere samarbejde mellem medlemsstaterne end med tredjelande, idet medlemsstaterne ikke blot råder over et mere sammenhængende og komplet sæt af regler for lovvalg og anerkendelse af retsafgørelser, men også et funktionsdygtigt europæisk retligt netværk.

1.2. Mål

Formålet med forslaget er at fjerne alle de hindringer, der stadig i dag vanskeliggør inddrivelse af underholdsbidrag i Den Europæiske Union. Det vil ganske vist ikke fjerne den økonomiske og sociale utryghed, der rammer nogle bidragspligtige og berøver dem beskæftigelse og regelmæssig indtægt, hvilket forhindrer dem i at opfylde deres forpligtelser, men det vil gøre det muligt at skabe nogle retsregler, der lever op til de bidragsberettigedes legitime krav. Sidstnævnte skal let, hurtigt og oftest omkostningsfrit kunne opnå et fuldbyrdelsesgrundlag, der uden hindringer kan bruges i et europæisk retligt område og konkret føre til regelmæssig betaling af de skyldige beløb.

⁵ Websted: <http://www.hcch.net>.

⁶ Haager-konventionen af 24. oktober 1956 om gældende lov for underholdspligt over for børn. Haager-konventionen af 15. april 1958 om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser vedrørende underholdspligt over for børn. Haager-konventionen af 2. oktober 1973 om gældende lov for underholdspligt, der i forbindelserne mellem de lande, der er kontraherende parter, erstatter konventionen af 24. oktober 1956. Haager-konventionen af 2. oktober 1973 om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om underholdspligt, der i forbindelserne mellem de kontraherende lande, erstatter konventionen af 15. april 1958. Til denne liste skal tilføjes New York-konventionen af 20. juni 1956 om inddrivelse af underholdsbidrag i udlandet vedtaget inden for rammerne af FN.

Denne nye europæiske retsorden kræver initiativer, der skal være mere end lapperi af de nuværende mekanismer. Der skal træffes ambitiøse foranstaltninger på alle de områder, der er relevante for det civilretlige samarbejde: international kompetence, gældende lov, anerkendelse og fuldbyrdelse, samarbejde og fjernelse af hindringer for en god afvikling af procedurerne. Sådanne overordnede svar skal endvidere i så høj grad som muligt samles i et enkelt instrument.

Der vil være tre overordnede sigtemål:

1.2.1. En forenkling af borgernes liv

Forenklingen skal først og fremmest ske gennem de procedurer, der er nødvendige for at fastlægge underholdsbidraget. Reglerne om international kompetence i Bruxelles I-forordningen giver allerede de bidragsberettigede mulighed for at henvende sig til en myndighed på deres bopæl, men situationen kan forbedres yderligere, og visse uklarheder fjernes. Når der er truffet en beslutning, kan der træffes foranstaltninger, således at den uden formaliteter får samme retskraft som i hjemlandet. På den måde vil målet om at fjerne "mellemliggende procedurer" være nået.

Generelt skal den bidragsberettigede tilbydes hjælp og bistand i hver eneste etape i proceduren for inddrivelse af underholdsbidrag, hvilket stadig ikke er tilfældet. Det er målet med at indføre mekanismer til samarbejde mellem medlemsstaterne. I samme forbindelse skal ligeledes nævnes muligheden for at træffe de nødvendige foranstaltninger på den bidragsberettigedes sædvanlige bopæl, herunder hvad angår selve fuldbyrdelsen, bl.a. for at opnå udlæg i løn eller i bankkonti, for at iværksætte samarbejdsmechanismerne eller for at få adgang til oplysninger, der giver mulighed for at lokalisere den bidragspligtige og vurdere hans formue. Derfor foreslås det at styrke garantien for adgang til domstolsadgang via en ordning, der gør det muligt at lade de bidragsberettigedes interesser repræsentere af medlemsstaternes centrale myndigheder.

Endelig betyder forenklingen, at det skal være slut med alle de forskellige retskilder på dette område, for der findes ikke i dag i Den Europæiske Union en fælles fuldstændig harmoniseret ordning vedrørende anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om underhold.

Artikel 71 i Bruxelles I-forordningen "*berører ikke konventioner, hvori medlemsstaterne er parter, og som på særlige områder fastsætter regler for retternes kompetence samt for anerkendelse eller fuldbyrdelse af retsafgørelser*". Det hedder i sidste afsnit i samme artikel, at "*Såfremt både domsstaten og den medlemsstat, som anmodningen rettes til, er parter i en konvention vedrørende et særligt område, som fastsætter betingelser for anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, anvendes disse betingelser.*" Hvad angår det "særlige område", som underholdspligt udgør, har 17 ud af 25 medlemsstater tiltrådt Haag-konventionen af 2. oktober 1973 om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om underholdspligt. Mellem disse medlemsstater er det således "betingelserne" i konventionen fra 1973, før Bruxelles I-forordningen, der finder anvendelse.

Men i overensstemmelse med artikel 26 i denne konvention kan enhver kontraherende stat forbeholde sig ret til ikke at anerkende eller fuldbyrde visse afgørelser, navnlig afgørelser der vedrører underholdsbidrag til voksne eller mellem beslægtede i sidelinje eller besvøgrede. De medlemsstater, der har tiltrådt konventionen fra 1973⁷, har i de fleste tilfælde fremsat et eller flere forbehold vedrørende det velbegrundede i denne bestemmelse. Det giver et broget billede, hvad angår anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser om underholdsbidrag.

Det afspejler en vis divergens mellem medlemsstaterne i forhold til selve begrebet underhold. Forbeholdene i konventionen fra 1973 giver rig mulighed for at lade disse forskelle komme til udtryk. De giver mulighed for at stille et slags "generelt retsprincip" op mod anerkendelse af visse afgørelser om underholdsbidrag. De grundlæggende retsprincipper anvendes ikke længere fra sag til sag efterfølgende; de anvendes generelt på forhånd via et forbehold over for konventionen fra 1973, der har forrang frem for fællesskabsretten.

Sådanne forskelligheder vil fremover ikke findes i Den Europæiske Union, hvor man på højeste politiske niveau, hvad angår underholdspligt, har fastslået den frie udveksling af retsafgørelser. De giver imidlertid anledning til at overveje, hvordan der kan tages højde for medlemsstaternes behov, idet disse hidtil har ønsket en begrænsning af denne udveksling.

1.2.2. En styrkelse af retssikkerheden

Harmoniseringen af lovvalgsreglerne har først og fremmest den fordel, at den giver de bidragsberettigede mulighed for at handle med fuldt kendskab til gældende regler uden at være underkastet forskellige nationale systemer. Den giver således en vis "retlig forudsigelighed".

Som følge af lovvalgsreglerne træffer den kompetente ret en afgørelse baseret på de materielle retsregler, der er tættest relateret til sagen. Således undgås de mest urimelige situationer: en bidragsberettiget får et svar, der er afpasset efter hans situation, uden at han skal lide under forskellige lovvalgsregler.

Lovvalgsreglen ledsager og letter afskaffelsen af de "mellemliggende procedurer", hvad angår anerkendelse: afgørelsen er mindre anfægtelig, hvis den er truffet efter en lov baseret på harmoniserede regler.

Endvidere giver lovvalgsreglerne mulighed for i visse situationer at afvise anmodninger baseret på underholdsforhold, der ikke er almindelig accepteret (f.eks. mellem broder og søster). Lovvalgsreglen udgør således et "sikkerhedsnet" i et område med fri udveksling af retsafgørelser; den fjerner betænkelighederne i de medlemsstater, der opfatter selve begrebet "underholdspligt" restriktivt.

Formålet med lovvalgsreglen er ikke at benægte disse forskelle. Der er ikke tale om at ensrette begreber, der afspejler nationale traditioner, uanset om de er sociale, økonomiske eller kulturelle, men at sikre, at der ikke træffes afgørelser i medfør af en lov, der ikke tager tilstrækkeligt hensyn til den relevante familiesituation.

⁷ 17 medlemsstater: Tyskland, Danmark, Spanien, Estland, Finland, Frankrig, Grækenland, Italien, Litauen, Luxembourg, Nederlandene, Polen, Portugal, Tjekkiet, Det Forenede Kongerige, Slovakiet, Sverige.

1.2.3. En effektiv og vedvarende inddrivelse

Bedre inddrivelse af underholdsbidrag er den eneste måde til konkret og varigt at ændre den nuværende situation. Den bidragsberettigede skal have mulighed for at opnå en afgørelse, der kan fuldbyrdes i hele EU, som efterfølgende kan omfattes af en enkel og harmoniseret fuldbyrdelsesordning. Tre krav skal være opfyldt. Det første er at generalisere og automatisk sikre fuldbyrdelse uanset appel af alle afgørelser om underholdsbidrag. Det andet går ud på at fjerne alle mellemliggende procedurer, således at en afgørelse afsagt i en medlemsstat kan anerkendes og fuldbyrdes i en anden medlemsstat. Det tredje krav er at træffe en række foranstaltninger vedrørende selve fuldbyrdelsen: adgang til oplysninger om den bidragspligtiges situation, indførelse af retlige instrumenter, der giver mulighed for direkte løntilbagehold og tilbagehold af kontoindeståender, styrkelse af underholdsbidrags stilling som privilegerede fordringer.

Alle forslagens mål vil blive nået, samtidig med at de grundlæggende rettigheder, som Den Europæiske Union har anerkendt, overholdes. Der vil blive sikret balance mellem de bidragsberettigedes og de bidragspligtiges rettigheder, der altid vil have ret til en retfærdig rettergang og til beskyttelse af personoplysninger.

2. HØRING AF INTERESSEREDE PARTER

Kommissionen har ladet udføre en undersøgelse om inddrivelse af underholdsbidrag i EU's medlemsstater⁸.

Der blev arrangeret et første ekspertmøde den 3. november 2003 for at identificere de vigtigste aspekter, der skulle behandles i en kommende grønbog om underholdspligt.

Kommissionen vedtog grønbogen om underholdspligt den 15. april 2004⁹. De første svar indgik i en offentlig høring, der blev arrangeret den 2. juni 2004. Efterfølgende indkom der flere svar¹⁰.

På basis af et arbejdspapir udarbejdet af Kommissionen, der indeholdt tre udkast til lovgivningsforslag, blev der afholdt endnu et møde med eksperter fra medlemsstaterne den 12. maj 2005. Dette møde gjorde det muligt at gennemgå samtlige spørgsmål vedrørende underholdspligt i Den Europæiske Union: gældende lov, international kompetence, anerkendelse, eksigibilitet og fuldbyrdelse af afgørelser, harmonisering af visse procedureregler, samarbejde mellem centrale myndigheder, adgang til information osv.

Deltagerne i mødet blev derefter opfordret til at indgive skriftlige kommentarer til Kommissionen vedrørende arbejdspapiret bestående af de tre udkast til forslag til lovgivningsmæssige forslag.

Kommissionen har foretaget en konsekvensanalyse, der er vedlagt som bilag til dette forslag. I den forbindelse er bidrag fra de eksperter, der er blevet hørt i forbindelse med grønbogen og

⁸ Denne undersøgelse findes på Generaldirektoratet for Retlige og Indre Anliggenders websted på adressen: http://europa.eu.int/comm/justice_home/doc_centre/civil/studies/doc_civil_studies_en.htm

⁹ KOM(2004) 254 endelig.

¹⁰ Svarene er offentliggjort på følgende adresse:

http://europa.eu.int:8082/comm/justice_home/ejn/maintenance_claim/maintenance_claim_ec_en.htm

efterfølgende, blevet analyseret. Der er flere muligheder: *status quo* eller en ikke-lovgivningsmæssig foranstaltning samt flere lovgivningsmæssige initiativer fra Fællesskabet. Det fremgår af denne analyse, at for at løse de mange problemer, som de bidragsberettigede møder, uanset om de er af juridisk eller praktisk art, bør Fællesskabet træffe omfattende foranstaltninger, der dækker alle mulige anvendelsesområder.

3. FORSLAGETS RETLIGE BAGGRUND

3.1. Retsgrundlag

De forhold, dette forslag vedrører, henhører under artikel 65 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, og retsgrundlaget for forslaget er denne traktats artikel 61, litra c).

Artikel 65 giver Fællesskabet lovgivningsmæssige kompetencer til at vedtage de foranstaltninger vedrørende samarbejde om civile retlige spørgsmål, der er nødvendige for, at det indre marked kan fungere.

Foranstaltningerne i dette forslag henviser næsten alle til de foranstaltninger, der udtrykkeligt er nævnt i den i øvrigt ikke udtømmende liste i artikel 65: stedlig kompetence, lovvalg, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser, fjernelse af hindringer for, at civile retssager kan forløbe tilfredsstillende ved at gøre medlemsstaternes civile retsplejeregler mere forenelige.

Fællesskabsinstitutionerne har en skønsmargen, når det skal afgøres, om en foranstaltning er nødvendig, for at det indre marked kan fungere tilfredsstillende. Dette forslag virker fremmede for det indre marked, da indførelsen af nye retsregler, der skal gøre inddrivelse af underholdsbidrag mere effektiv, vil bidrage til at fjerne hindringerne for fri bevægelighed for de personer, der på nuværende tidspunkt lider under de vedvarende forskelle mellem medlemsstaterne, hvad angår inddrivelse af underholdsbidrag.

Hvad angår betingelsen vedrørende grænseoverskridende virkninger, indeholder dette forslag foranstaltninger, der har til formål at fremme opnåelsen af et fuldbyrdelsesgrundlag og fuldbyrdelsen heraf i situationer, der har internationale dimensioner. Reglerne om stedlig kompetence og om lovvalg vedrører pr. definition internationale situationer, således at der indgår retlige elementer fra forskellige lande. Bestemmelserne vedrørende anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser skal muliggøre, at en afgørelse truffet i en medlemsstat automatisk har retskraft i en hvilken som helst anden medlemsstat. Disse bestemmelser ledsages af en minimal harmonisering af visse nationale procedureregler. De foreslåede fuldbyrdelsesforanstaltninger har til formål at lette fuldbyrdelsen i en medlemsstat af en afgørelse truffet i en anden medlemsstat. Endelig finder bestemmelserne om samarbejde og udveksling af informationer kun anvendelse mellem to forskellige medlemsstater.

Denne forordning vil blive vedtaget efter proceduren i traktatens artikel 67, stk. 2, hvorefter Rådet træffer afgørelse med enstemmighed efter høring af Europa-Parlamentet. Kommissionen mener nemlig, at forslaget har familieretlige aspekter efter artikel 67, stk. 5, andet led.

Denne fortolkning er den korrekte juridisk set på grund af de tætte bånd mellem underholdspligt og familieret, men det må konstateres, at denne fortolkning ikke er uproblematisk. Den tager ikke i tilstrækkelig grad hensyn til de hybride træk ved begrebet

underholdsbidrag – som tager udgangspunkt i familien, men hvis konkrete gennemførelse har økonomisk karakter, som enhver anden fordring.

Fællesskabet har i øvrigt hidtil i sin lovgivning fastslået, at underholdspligt kan omfattes af de almindeligt gældende retsregler for civilretligt samarbejde uden for den familieretlige sfære. Bruxelles I-forordningen, der har samme struktur som Bruxelles-konventionen af 27. september 1968, udelukker familieretten, men beholder underholdspligt i sit anvendelsesområde. Omvendt dækker Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager og i sager vedrørende forældreansvar (herefter kaldet "den nye Bruxelles II-forordning")¹¹, en vigtig del af familieretten (skilsmisse, forældreansvar), men udelukker underholdspligt. Endelig omfatter Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 af 21. april 2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav¹² (herefter kaldet "tvangsfuldbyrdsforordning") underholdsbidrag og er blevet vedtaget efter den fælles beslutningsprocedure.

Dette forslag indgår helt klart i en anden sammenhæng, da det udelukkende vedrører underholdspligt, der i de andre nævnte instrumenter kun udgjorde en mindre del af deres anvendelsesområde. Kommissionen kan derfor kun ifølge traktatens ordlyd konstatere, at forslaget har familieretlige aspekter, og at det derfor ikke omfattes af den fælles beslutningsprocedure.

Ovenfor nævnte ulemper kunne undgås, hvis Rådet besluttede at indarbejde underholdspligt i de almindelige retsregler. Ifølge traktatens artikel 67, stk. 2, andet led, kan Rådet med enstemmighed og efter høring af Europa-Parlamentet beslutte at lade fremgangsmåden i artikel 251 finde anvendelse på alle de områder, der er omfattet af afsnit IV i traktatens tredje del, eller på nogle af dem. Det er således muligt at lade området underholdspligt overgå fra enstemmighed til den fælles beslutningsprocedure.

Kommissionen opfordrer Rådet til at træffe en afgørelse i den henseende. Det ville både være i overensstemmelse med de særlige karakteristika for underholdspligt og den lovgivningsmæssige sammenhæng, i hvilken Fællesskabet hidtil har arbejdet på dette område.

3.2. Proportionalitet og subsidiaritet

Målene med dette forslag kan ikke opfyldes af medlemsstaterne. Reglerne om international kompetence og om lovvalg samt reglerne om anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser skal være ensartede, for at det indre marked kan fungere korrekt. Kun handling på fællesskabsniveau vil kunne sikre ensartede regler, således som det tidligere var tilfældet med f.eks. Bruxelles I-forordningen. Det samme gælder reglerne for samarbejde, da de centralt udpegede myndigheder skal være underkastet den samme pligt til gensidig bistand i Den Europæiske Union.

Forslaget er helt i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, da det er begrænset til det, der er nødvendigt for at nå disse mål. Lovvalsreglerne vil bl.a. betyde, at det ikke bliver nødvendigt med en harmonisering af den materielle ret. Reglerne om kompetence, anerkendelse og fuldbyrdelse af afgørelser har kun få følger for de nationale procedureregler.

¹¹ EUT L 338 af 23.12.2003, s. 1-29.

¹² EUT L 143 af 30.4.2004, s. 15-39.

Af flere årsager er det valgte instrument en forordning. Der kan ikke overlades spillerum til medlemsstaterne, hverken hvad angår fastsættelse af internationale kompetenceregler, der skal give retssikkerhed for borgerne og de økonomiske beslutningstagere, eller hvad angår proceduren for anerkendelse og fuldbyrdelse, der skal give klare og ensartede regler i medlemsstaterne. Det samme gælder lovvalgsreglerne. På dette område opstiller forslaget ensartede regler for gældende lov, der er præcise og ubetingede, og som ikke kræver bestemmelser om gennemførelse i national ret. Hvis medlemsstaterne derimod havde et spillerum, hvad angår den nationale gennemførelse af reglerne, ville man genindføre den retsusikkerhed, som dette forslag netop skal fjerne.

Generelt er gennemsigtighed af største vigtighed på dette område og skal muliggøre en umiddelbar og ens fortolkning af de regler, der er gældende i Det Europæiske Fællesskab, uden at det er nødvendigt at søge i den nationale lovgivning om gennemførelse af fællesskabsinstrumentet, der meget ofte vil være fremmed lovgivning for den pågældende borger. Endvidere vil valg af en forordning give EF-Domstolen mulighed for at sikre en ensartet anvendelse af bestemmelserne i alle medlemsstaterne.

3.3. Det Forenede Kongeriges, Irlands og Danmarks stilling

Afsnit IV i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, som området i dette forslag til forordning henhører under, finder ikke anvendelse på Det Forenede Kongerige og Irland, medmindre disse lande beslutter at benytte "*opt in*"-muligheden på de betingelser, der er fastsat i den protokol, der er bilagt traktaten.

Traktatens afsnit IV finder heller ikke anvendelse på Danmark i medfør af den relevante protokol.

Forslag til

RÅDETS FORORDNING

om kompetence, gældende lov, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og om samarbejde vedrørende underholdspligt

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR -

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 61, litra c), og artikel 67, stk. 2,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹³,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet¹⁴,

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg¹⁵, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Fællesskabet har sat sig som mål at bevare og udvikle et område med frihed, sikkerhed og retfærdighed, hvor der er fri bevægelighed for personer. Med henblik på gradvis at indføre dette område bør Fællesskabet bl.a. vedtage de foranstaltninger vedrørende samarbejde om civilretlige spørgsmål, der er nødvendige, for at det indre marked kan fungere tilfredsstillende.
- (2) I den forbindelse har Fællesskabet bl.a. allerede vedtaget Rådets forordning (EF) nr. 1348/2000 af 29. maj 2000 om forkyndelse i medlemsstaterne af retslige og udenretslige dokumenter i civile og kommercielle sager¹⁶, Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22. december 2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område¹⁷, Rådets beslutning 2001/470/EF af 28. maj 2001 om oprettelse af et europæisk retligt netværk på det civil- og handelsretlige område¹⁸, Rådets forordning (EF) nr. 1206/2001 af 28. maj 2001 om samarbejde mellem medlemsstaternes retter om bevisoptagelse på det civil- og handelsretlige område¹⁹, Rådets forordning (EF) nr. 2201/2003 af 27. november 2003 om kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser i ægteskabssager samt i sager vedrørende forældres ansvar og om

¹³ EUT C [...] af [...], s. [...].

¹⁴ EUT C [...] af [...], s. [...].

¹⁵ EUT C [...] af [...], s. [...].

¹⁶ EFT L 160 af 30.6.2000, s. 37.

¹⁷ EFT L 12 af 16.1.2001, s. 1.

¹⁸ EFT L 174 af 27.6.2001, s. 25.

¹⁹ EFT L 174 af 27.6.2001, s. 1.

ophævelse af forordning (EF) nr. 1347/2000²⁰ og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 805/2004 af 21. april 2004 om indførelse af et europæisk tvangsfuldbyrdsdokument for ubestridte krav²¹.

- (3) Det Europæiske Råd i Tammerfors den 15. og 16. oktober 1999 anbefalede at udarbejde særlige fælles procedureregler for forenklet og hurtig afgørelse af grænseoverskridende tvister vedrørende bl.a. underholdsbidrag. Det anbefalede også at afskaffe de mellemliggende procedurer, der kræves for at muliggøre anerkendelse og fuldbyrdelse i den anmodede stat af retsafgørelser afsagt i en anden medlemsstat.
- (4) Kommissionens og Rådets fælles program med foranstaltninger med henblik på gennemførelse af princippet om gensidig anerkendelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område blev vedtaget den 30. november 2000²².
- (5) Det Europæiske Råd vedtog på sit møde den 4. og 5. november 2004 et nyt program kaldet "Haag-programmet om styrkelse af frihed, sikkerhed og retfærdighed i Den Europæiske Union".
- (6) Rådet og Kommissionen vedtog den 2. og 3. juni 2005 en fælles handlingsplan, der omsætter Haag-programmet til konkrete handlinger, og som nævner behovet for at vedtage forslag vedrørende underholdspligt.
- (7) Bidragsberettigede skal have mulighed for let at opnå en afgørelse i en medlemsstat, der automatisk kan tjene som fuldbyrdsgrundlag i en hvilken som helst anden medlemsstat, således at fuldbyrdelsen bliver enkel og hurtig.
- (8) For at nå dette mål og sikre borgerne en bedre adgang til gældende retsregler, er det hensigtsmæssigt at samle alle de foranstaltninger, der er nødvendige for inddrivelse af underholdsbidrag i Fællesskabet, i ét eneste instrument. Denne forordning skal derfor omfatte bestemmelser om kompetencekonflikter, lovvalg, eksigibilitet og fuldbyrdelse af udenlandske afgørelser og om samarbejde.
- (9) Forordningen skal finde anvendelse på alle underholdsbidrag, der følger af familieforhold eller forhold, der har lignende virkninger, for at sikre ens behandling af alle bidragsberettigede.
- (10) Reglerne om international kompetence afviger en smule fra de nuværende regler, således som de følger af forordning (EF) nr. 44/2001. For på bedste måde at beskytte de bidragsberettigedes interesser og af hensyn til retsplejen i Den Europæiske Union skal disse regler være klare og dække alle de situationer, hvor der er en tilstrækkelig forbindelse mellem parternes situation og en medlemsstat. Det forhold at sagsøger har sin sædvanlige bopæl i et land, der ikke indgår i Den Europæiske Union, skal ikke længere udgøre en grund til at udelukke anvendelse af fællesskabsreglerne, og der skal ikke længere kunne henvises til nationale retsregler.
- (11) Parterne skal i fællesskab kunne vælge den kompetente ret, medmindre der er tale om underholdsbidrag til et mindreårigt barn, for at beskytte den "svage part".

²⁰ EFT L 338 af 23.12.2003, s. 1.

²¹ EUT L 143 af 30.4.2004, s. 15.

²² EFT C 12 af 15.1.2001.

- (12) Der bør være en klar, effektiv mekanisme til at afgøre tilfælde af litispendens og indbyrdes sammenhængende krav.
- (13) Lovvalgsreglerne skal kun finde anvendelse på underholdspligt og ikke fastsætte, hvilken lov der skal anvendes til at fastslå de familierelationer, der ligger til grund for underholdspligten.
- (14) Den nationale lov i det land, hvor den bidragsberettigede har sin sædvanlige bopæl, skal have forrang, som det er tilfældet i de eksisterende internationale instrumenter, dog skal loven i domsstaten komme i anden række, da den i dette særlige tilfælde giver mulighed for at løse tvister på en enklere, hurtigere og billigere måde.
- (15) Når ingen af ovennævnte to love giver den bidragsberettigede mulighed for at opnå underholdsbidrag fra den bidragspligtige, skal det være muligt at anvende loven i et andet land, med hvilket underholdspligten har tætte forbindelser. Der kan f.eks. - men ikke udelukkende - være tale om det land, der repræsenterer parternes fælles nationalitet.
- (16) Parterne skal på visse betingelser kunne vælge gældende lov. De skal således kunne vælge loven i domsstaten i en procedure. De skal endvidere kunne aftale, hvilken lov der skal finde anvendelse, gennem aftaler indgået før der opstår tvister, dog udelukkende når der er tale om anden underholdspligt end pligt over for børn eller vanskeligt stillede voksne; deres valgfrihed er imidlertid begrænset til visse love.
- (17) Den bidragspligtige skal beskyttes mod anvendelse af den valgte lov i det tilfælde, hvor den familierelation, der ligger til grund for opnåelsen af underholdsbidrag, ikke utvetydigt kan betragtes som privilegeret. Det kunne f.eks. være tilfældet for relationer mellem beslægtede i sidelinje eller besvogrede, underholdspligt for beslægtede i nedstigende linje over for deres beslægtede i opstigende linje, eller opretholdelse af pligten til hjælp efter opløsning af ægteskabet.
- (18) Afgørelser truffet i en medlemsstat vedrørende underholdspligt skal anerkendes af og kunne fuldbyrdes i alle andre medlemsstater uden nogen form for procedure. For at fjerne alle mellemliggende procedurer skal der foretages en minimal harmonisering af procedurereglerne. Den skal sikre, at kravet om en retfærdig rettergang efter fælles regler i alle medlemsstaterne overholdes.
- (19) Når der er truffet en afgørelse om underholdspligt i en medlemsstat, skal den kunne fuldbyrdes hurtigt og effektivt i enhver anden medlemsstat. De bidragsberettigede skal bl.a. kunne opnå direkte løntilbagehold og tilbagehold af kontoindeståender.
- (20) Officielt bekræftede dokumenter og aftaler mellem parterne, som er eksigible i en medlemsstat, skal sidestilles med retsafgørelser.
- (21) Der skal oprettes centrale myndigheder i medlemsstaterne med henblik på samarbejde både generelt og i særlige tilfælde for at lette inddrivelse af underholdsbidrag. De skal udveksle informationer for at lokalisere de bidragspligtige og vurdere deres formueforhold, samtidig med at kravene om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger ifølge Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i

forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger²³ overholdes.

- (22) Denne forordning overholder de grundlæggende rettigheder og følger de principper, der bl.a. er anerkendt i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder. Den tager navnlig sigte på at overholde privatlivets og familielivets fred, beskytte personoplysninger, overholde børns rettigheder og sikre adgang til effektive retsmidler og til en upartisk domstol i overensstemmelse med artikel 7, 8, 24 og 47 i chartret.
- (23) I henhold til artikel 2 i Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen²⁴, skal de nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af denne forordning træffes i overensstemmelse med rådgivningsproceduren efter artikel 3 i nævnte afgørelse.
- (24) Denne forordning erstatter tidligere vedtagne fællesskabsinstrumenter på samme område. For at samle og forenkle de gældende retsregler skal den endvidere have forrang frem for andre internationale instrumenter, der regulerer forholdet mellem medlemsstaterne.
- (25) Da målene for den påtænkte handling, nemlig at indføre en række foranstaltninger, der muliggør en effektiv inddrivelse af underholdsbidrag i Den Europæiske Union, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor bedre kan gennemføres på fællesskabsplan, kan Fællesskabet i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet i traktatens artikel 5 træffe foranstaltninger. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. nævnte artikel, går denne forordning ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.
- (26) [I henhold til artikel 3 i protokollen om Det Forenede Kongeriges og Irlands stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, har Det Forenede Kongerige og Irland meddelt, at de ønsker at deltage i vedtagelsen og anvendelsen af denne forordning.]
- (27) I medfør af artikel 1 og 2 i protokollen om Danmarks stilling, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, deltager Danmark ikke i vedtagelsen af denne forordning, som derfor ikke er bindende for og ikke finder anvendelse i Danmark -

²³ EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31-50.

²⁴ EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Kapitel I

Anvendelsesområde og definitioner

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Denne forordning finder anvendelse på underholdspligt som følge af familierelationer eller relationer, der i medfør af gældende lov har lignende følger.
2. Ved "medlemsstat" forstås i denne forordning alle medlemsstater med undtagelse af Danmark [Det Forenede Kongerige og Irland].

Artikel 2

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

- (1) "ret": alle de myndigheder i medlemsstaterne, der har kompetence vedrørende underholdspligt
- (2) "dommer": en dommer eller en embedsmand med beføjelser svarende til en dommers i spørgsmål vedrørende underholdspligt
- (3) "retsafgørelse": enhver afgørelse vedrørende underholdspligt truffet af en ret i en medlemsstat, uanset hvordan den betegnes, såsom dom, kendelse eller fuldbyrdelsesordre, herunder fastsættelse af sagsomkostninger, som foretages af en embedsmand ved retten
- (4) "officielt bekræftet dokument":
 - a) et dokument, der er udstedt eller registreret som et officielt bekræftet dokument vedrørende underholdspligt, hvor den officielle bekræftelse
 - i) vedrører underskriften og dokumentets indhold og
 - ii) er foretaget af en offentlig myndighed eller et andet organ, som er bemyndiget hertil af den medlemsstat, hvori dokumentet er udstedt, eller
 - b) en aftale om underholdspligt, som er indgået for en administrativ myndighed, eller som er bekræftet af en sådan myndighed
- (5) "domsstat": den medlemsstat, hvori den retsafgørelse, der skal fuldbyrdes, er truffet

- (6) "fuldbyrdsstat": den medlemsstat, hvori den trufne retsafgørelse ønskes fuldbyrdet
- (7) "den behandlende ret": den ret, der har truffet den retsafgørelse, der skal fuldbyrdes
- (8) "bidragsberettiget": enhver fysisk person, der har ret til underholdsbidrag eller som påstås at være berettiget
- (9) "bidragspligtig": enhver fysisk person, der skal betale underholdsbidrag eller afkræves underholdsbidrag.

Kapitel II

Kompetence

Artikel 3

Generel kompetence

De myndigheder, der er kompetente med hensyn til underholdspligt i medlemsstaterne, er:

- a) retten på det sted, hvor sagsøgte har sin sædvanlige bopæl, eller
- b) retten på det sted, hvor den bidragsberettigede har sin sædvanlige bopæl, eller
- c) den ret, der har kompetence til at påkende en sag vedrørende en persons retlige status, når anmodningen om underhold er accessorisk i forhold til denne sag, medmindre denne kompetence alene støttes på en af parternes nationalitet
- d) den ret, der har kompetence til at påkende en sag vedrørende forældreansvar efter forordning (EF) nr. 2201/2003, når anmodningen om underhold er accessorisk i forhold til denne sag.

Artikel 4

Aftaler om kompetence

1. Såfremt parterne i tilfælde, hvor mindst en af dem har sin sædvanlige bopæl på en medlemsstats område, har aftalt, at en ret eller retterne i en medlemsstat skal være kompetente til at påkende allerede opståede tvister eller fremtidige tvister vedrørende underholdsbidrag, er denne ret eller retterne i den pågældende medlemsstat kompetente. Medmindre parterne har aftalt andet, har denne ret eller disse retter enekompetence.
2. En sådan aftale om værneting skal være indgået skriftligt. Med "skriftligt" sidestilles enhver elektronisk meddelelse, som varigt dokumenterer aftalen om værneting.

3. Såfremt en sådan aftale om værneting er indgået af parter, hvoraf ingen af parterne har sin sædvanlige bopæl på en medlemsstats område, kan retterne i de øvrige medlemsstater ikke påkende tvisten, så længe den eller de udpegede retter ikke har erklæret sig inkompetente.
4. Denne artikel finder ikke anvendelse på tvister vedrørende underholdsbidrag til børn under atten år.

Artikel 5

Kompetence baseret på sagsøgtes fremmøde

Ud over de tilfælde hvor en ret er kompetent i medfør af artikel 3 og 4, bliver den kompetent, når sagsøgte giver møde. Denne regel finder ikke anvendelse, såfremt sagsøgte kun giver møde for at bestride rettens kompetence, eller såfremt en anden ret i medfør af artikel 4 har enekompetence.

Artikel 6

Anden kompetence

Når ingen anden ret i en medlemsstat er kompetent i medfør af artikel 3 til 5, er følgende retter kompetente:

- a) retter i den medlemsstat, der repræsenterer den bidragsberettigedes og den bidragspligtiges fælles nationalitet, eller
- b) når der er tale om underholdspligt mellem ægtefæller eller tidligere ægtefæller, retterne i den medlemsstat, på hvis område ægtefællerne har haft deres sidste fælles sædvanlige bopæl, hvis denne sædvanlige bopæl stadig eksisterede mindre end et år før sagsanlægget.

Artikel 7

Litispens

1. Såfremt krav, der vedrører samme underholdspligt, fremsættes for retter i forskellige medlemsstater, udsætter enhver anden ret, ved hvilken sagen er anlagt, automatisk sagen, indtil den første rets kompetence er fastslået.
2. Når det er fastslået, at den ret, ved hvilken sagen først er anlagt, er kompetent, erklærer enhver anden ret sig inkompetent til fordel for den første.

Artikel 8

Indbyrdes sammenhængende krav

1. Såfremt sager vedrørende krav, som er indbyrdes sammenhængende, verserer for retter i forskellige medlemsstater, kan enhver anden ret end den, ved hvilken sagen først er anlagt, udsætte sagen.
2. Når de pågældende sager verserer i første instans, kan enhver anden ret end den, ved hvilken sagen først er anlagt, ligeledes efter anmodning fra en af parterne erklære sig inkompetent, forudsat at den ret, ved hvilken sagen først er anlagt, har kompetence til at påkende de pågældende krav, og lovgivningen tillader en sådan forening.
3. Ved indbyrdes sammenhængende krav forstås i denne artikel krav, der er så snævert forbundne, at det er ønskeligt at behandle og påkende dem samtidig for at undgå uforenelige afgørelser i tilfælde af, at kravene blev påkendt hver for sig.

Artikel 9

Sagsanlæg

Ifølge bestemmelser i dette kapitel anses en sag for anlagt ved en ret:

- a) på det tidspunkt, hvor det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument indleveres til retten, forudsat at sagsøger ikke efterfølgende har undladt at træffe de foranstaltninger, der krævedes af ham, for at få dokumentet forkyndt for sagsøgte, eller
- b) hvis det pågældende dokument skal forkyndes, før det indleveres til retten, på det tidspunkt, hvor det modtages af den myndighed, der er ansvarlig for forkyndelsen, forudsat at sagsøger ikke efterfølgende har undladt at træffe de foranstaltninger, der krævedes af vedkommende, for at få dokumentet indleveret til retten.

Artikel 10

Foreløbige og sikrende retsmidler

Der kan over for en medlemsstats retslige myndigheder anmodes om anvendelse af sådanne foreløbige eller sikrende, retsmidler, som er fastsat i den pågældende medlemsstats lovgivning, selv om en ret i en anden medlemsstat i medfør af denne forordning er kompetent til at påkende sagens realitet.

Artikel 11

Prøvelse af kompetencen

Anlægges der ved en ret i en medlemsstat en sag, som den pågældende ret ikke har kompetence til at påkende i medfør af denne forordning, erklærer retten sig automatisk inkompetent.

Kapitel III

Gældende lov

Artikel 12

Ingen virkninger på familierelationer

Bestemmelserne i dette kapitel fastlægger udelukkende gældende lov for underholdspligt og vedrører ikke gældende lov for de forskellige familierelationer, der er nævnt i artikel 1.

Artikel 13

Basisretsakter

1. Underholdspligt reguleres af loven i det land, hvor den bidragsberettigede har sin sædvanlige bopæl.
2. Loven i domsstaten finder anvendelse:
 - a) når den bidragsberettigede ikke ifølge den lov, der er nævnt i stk. 1, kan opnå underholdsbidrag fra den bidragspligtige, eller
 - b) når den bidragsberettigede anmoder om det, og der er tale om loven i det land, hvor den bidragspligtige har sin sædvanlige bopæl.
3. Når ingen af de love, der er nævnt i de foregående stykker, giver den bidragsberettigede mulighed for at opnå underholdsbidrag fra den bidragspligtige, og når det følger af omstændighederne, at underholdspligten har tætte forbindelser til et andet land, navnlig det land, der repræsenterer den bidragsberettigedes og den bidragspligtiges fælles nationalitet; i det tilfælde finder loven i det land, som underholdspligten er tæt knyttet til, anvendelse.

Artikel 14

Lovvalg

Uanset bestemmelserne i artikel 13 kan den bidragsberettigede og den bidragspligtige:

- a) ved sagsanlægget udtrykkeligt eller på anden tydelig måde vælge loven i domsstaten i en procedure
- b) på et hvilket som helst tidspunkt aftale gældende lov, bortset fra hvis der er tale om underholdspligt over for et barn på under 18 år eller en voksen, der på grund af svækkede eller utilstrækkelige åndsevner ikke er i stand til at varetage sine interesser (herefter kaldet "sårbar voksen"), og forudsat at de kun vælger en af nedennævnte love:
 - i) deres fælles nationale lov på det tidspunkt valget foretages
 - ii) loven i det land, på hvis område den bidragsberettigede og den bidragspligtige har deres fælles sædvanlige bopæl, eller i det land hvor de har deres sædvanlige bopæl på det tidspunkt, valget foretages
 - iii) den lov, der finder anvendelse på deres formueforhold på tidspunktet for lovvalg, når der er tale om underholdspligt mellem to personer, der er eller har været forenet ved ægteskab eller en relation, der ifølge gældende lov, giver samme følger.

Artikel 15

Ikke anvendelse af den valgte lov efter anmodning fra den bidragspligtige

1. Bortset fra underholdspligt over for børn og sårbare voksne og mellem ægtefæller og tidligere ægtefæller, kan den bidragspligtige bestride den bidragsberettigedes krav med henvisning til gældende ret i det land, hvor de begge har statsborgerskab, eller hvis de ikke har samme nationalitet, loven i det land, hvor han har sin sædvanlige bopæl.
2. Når der er tale om underholdspligt mellem ægtefæller og tidligere ægtefæller, kan den bidragspligtige bestride den bidragsberettigedes krav med henvisning til gældende ret i det land, hvortil ægteskabet er tættest knyttet.

Artikel 16

Offentlig myndighed

En offentlig myndigheds ret til at kræve tilbagebetaling af den ydelse, der er udbetalt til den bidragsberettigede, reguleres af den lov, der gælder for myndigheden.

Artikel 17

Anvendelsesområdet for gældende lov

1. Den lov, der finder anvendelse på underholdspligt, bestemmer bl.a.:
 - a) eksistens og omfang af den bidragsberettigedes rettigheder og de personer, over for hvilke han kan udøve disse rettigheder
 - b) i hvilket omfang, den bidragsberettigede kan kræve underholdsbidrag med tilbagevirkende kraft
 - c) beregningsmåde for og indeksering af underholdsbidraget
 - d) forældelse og frister for at anlægge sag
 - e) de rettigheder, den offentlige myndighed, der har udbetalt underholdsbidrag til den bidragsberettigede, har for at få bidragene tilbagebetalt, og begrænsningerne for den bidragspligtiges forpligtelse.
2. Uanset bestemmelserne i gældende lov, skal der ved fastsættelse af underholdsbidragets størrelse tages hensyn til den bidragsberettigedes behov og den bidragspligtiges midler.

Artikel 18

Anvendelse af loven i et tredjeland

Den lov, som anvises ifølge denne forordning, skal anvendes, selv om det ikke er en medlemsstats lov.

Artikel 19

Henvisning

1. Når denne forordning foreskriver, at loven i et givet land skal finde anvendelse, henvises der til de retsregler, der er gældende i dette land med undtagelse af de internationale privatretlige bestemmelser, jf. dog stk. 2.
2. Når denne forordning foreskriver, at loven i et tredjeland skal finde anvendelse, og de internationale privatretlige bestemmelser i dette land udpeger loven i et andet land, skal den ret, der behandler sagen, anvende sin nationale lov.

Artikel 20

Grundlæggende retsprincipper

Anvendelsen af en bestemmelse i en lov, der er anvist ifølge denne forordning, kan kun afvises, hvis en sådan anvendelse er åbenbart uforenelig med de grundlæggende retsprincipper ("ordre public") i domsstaten. Anvendelsen af en bestemmelse i en medlemsstats lov, der er anvist ifølge denne forordning, kan imidlertid ikke afvises med den begrundelse.

Artikel 21

Stater med mere end et retssystem

Omfatter en stat flere territoriale enheder, som hver har deres egne retsregler for underholdspligt, skal hver territorial enhed anses for et land ved fastlæggelsen af den lov, som skal anvendes i henhold til denne forordning.

Kapitel IV

Fælles procedureregler

Artikel 22

Forkyndelse

1. I en retssag anlagt ved en ret i en medlemsstat forkyndes det indledende processkrift eller et tilsvarende dokument for sagsøgte på en af følgende måder:
 - a) personlig forkyndelse bevidnet ved et modtagelsesbevis med angivelse af modtagelsesdatoen, som modtager har underskrevet
 - b) personlig forkyndelse bekræftet ved et dokument underskrevet af den kompetente stævningsmand, der ud over at fastslå, at modtager har modtaget dokumentet eller har nægtet at modtage det uden lovlig grund, angiver forkyndelsesdatoen
 - c) postforkyndelse bevidnet ved et modtagelsesbevis med angivelse af modtagelsesdatoen, som modtager har underskrevet og returneret
 - d) forkyndelse gennem elektroniske midler, såsom pr. fax eller e-post, bevidnet ved et modtagelsesbevis med angivelse af modtagelsesdatoen, som modtager har underskrevet og returneret.

2. Sagsøgte har en frist på mindst 30 dage til at forberede sit forsvar regnet fra datoen for modtagelse af det forkyndte dokument efter stk. 1.
3. Inden seks måneder efter denne forordnings ikrafttrædelse meddeler medlemsstaterne Kommissionen, hvilke forkyndelsesmåder der skal anvendes. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen alle ændringer af disse oplysninger.

Kommissionen stiller disse oplysninger til rådighed for offentligheden.

Artikel 23

Prøvelse af sagens antagelse til påkendelse

1. Såfremt en sagsøgt, der har sin sædvanlige bopæl i en anden medlemsstat end den medlemsstat, hvor sagen er anlagt, ikke giver møde, udsætter den kompetente ret sagen, indtil det er fastslået, at sagsøgte har haft mulighed for at modtage det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument ifølge artikel 22, eller at alle hertil fornødne foranstaltninger har været truffet.
2. Såfremt en sagsøgt, der har sin sædvanlige bopæl i et tredjeland, ikke giver møde, udsætter den kompetente ret sagen, indtil det er fastslået, at sagsøgte har haft mulighed for at modtage det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument i så god tid, at vedkommende har kunnet varetage sine interesser under sagen, eller at alle hertil fornødne foranstaltninger har været truffet.
3. Artikel 15 i Haagerkonventionen af 15. november 1965 om forkyndelse i udlandet af retslige og udenretslige dokumenter i sager om civile eller kommercielle spørgsmål finder anvendelse, såfremt det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument skal fremsendes i medfør af denne konvention.

Artikel 24

Retsafgørelse og fornyet prøvelse

1. Når sagsøgte ikke har givet møde og
 - a) det ikke er fastslået, at han har modtaget det indledende processkrift i sagen eller et tilsvarende dokument, eller
 - b) når han har været forhindret i at gøre indsigelse mod kravet som følge af force majeure eller som følge af ekstraordinære omstændigheder, der ikke skyldes fejl fra hans sidekan der træffes en retsafgørelse, men sagsøgte har ret til at anmode om fornyet prøvelse i domsstaten.
2. Fristen for at anmode om fornyet prøvelse løber fra den dag, hvor det er fastslået, at sagsøgte har fået kendskab til retsafgørelsen og har kunnet reagere, og senest fra den

dag, hvor den kompetente fuldbyrdelsesmyndighed har oplyst sagsøgte om afgørelsen. Den nævnte frist skal være på mindst 20 dage.

3. En anmodning om fornyet prøvelse udsætter alle fuldbyrdelsesforanstaltninger, som måtte være truffet i en medlemsstat.

Kapitel V

Retsafgørelsesers eksigibilitet

Artikel 25

Eksigibilitet

En afgørelse truffet i en medlemsstat, der er eksigibel i denne medlemsstat, anerkendes og er eksigibel i en anden medlemsstat, uden at der kræves en afgørelse om eksigibilitet, og uden at der kan gøres indsigelse mod anerkendelsen.

Artikel 26

Fuldbyrdelse uanset appel

En afgørelse truffet i en medlemsstat kan fuldbyrdes uden videre uanset en eventuel appel ifølge national ret. Der kan kræves sikkerhedsstillelse.

Kapitel VI

Fuldbyrdelse

Artikel 27

Fuldbyrdelsesprocedure

Med forbehold af bestemmelserne i denne forordning reguleres proceduren for fuldbyrdelse af afgørelser truffet i en anden medlemsstat af gældende ret i fuldbyrdelsesmedlemsstaten.

Artikel 28

Dokumenter

Den part, der i en medlemsstat anmoder om anerkendelse eller fuldbyrdelse af en afgørelse truffet i en anden medlemsstat, skal fremlægge en genpart af afgørelsen, der opfylder de nødvendige betingelser med hensyn til godtgørelse af dens ægthed samt en udskrift fra den kompetente myndighed udfærdiget på den formular, der er vedlagt som bilag I til denne forordning.

De kompetente myndigheder i fuldbyrdelsesmedlemsstaten kan ikke kræve oversættelse.

Artikel 29

Retshjælp

Har den, som fremsætter anmodningen, i domsstaten helt eller delvis haft fri proces eller været fritaget for gebyrer og omkostninger, skal den pågældende under fuldbyrdelsesproceduren være berettiget til retshjælp eller fritagelse for gebyrer og sagsomkostninger i videst muligt omfang efter lovgivningen i fuldbyrdelsesmedlemsstaten.

Artikel 30

Sikkerhed eller depositum

Det kan ikke pålægges den part, som i en medlemsstat anmoder om fuldbyrdelse af en retsafgørelse truffet i en anden medlemsstat, at stille sikkerhed eller depositum af nogen art med den begrundelse, at han er udlænding eller ikke har bopæl eller ophold i det pågældende land.

Artikel 31

Legalisering eller tilsvarende formalitet

Der kræves ingen legalisering eller opfyldelse af tilsvarende formalitet med hensyn til de i artikel 28 nævnte dokumenter.

Artikel 32

Forbud mod prøvelse med hensyn til sagens realitet

1. En retsafgørelse truffet i en medlemsstat kan i intet tilfælde efterprøves med hensyn til sagens realitet i en anden medlemsstat under fuldbyrdelsesproceduren.

2. Den kompetente myndighed i fuldbyrdelsesmedlemsstaten kan imidlertid på eget initiativ beslutte at begrænse fuldbyrdelsen af afgørelsen truffet i domsstaten til kun at omfatte en del af underholdsbidraget, hvis en fuldstændig fuldbyrdelse ville medføre udlæg i en del af debtors aktiver, der ifølge gældende lov i fuldbyrdelsesmedlemsstaten ikke kan gøres til genstand for udlæg.

Artikel 33

Afslag på eller begrænsning af fuldbyrdelsen

Helt eller delvist afslag på eller hel eller delvis begrænsning af fuldbyrdelse af afgørelsen fra domsstaten kan kun besluttes på den bidragspligtiges anmodning i følgende tilfælde:

- a) den bidragspligtige fremfører nye forhold eller forhold, domsstaten ikke havde kendskab til, da den traf afgørelsen
- b) den bidragspligtige har anmodet om prøvelse af afgørelsen fra domsstaten ifølge artikel 24, og der er endnu ikke truffet en ny afgørelse
- c) den bidragspligtige har allerede betalt sin gæld
- d) retten til fuldbyrdelse af afgørelsen fra domsstaten er helt eller delvist forældet
- e) afgørelsen fra domsstaten er uforenelig med en afgørelse truffet i fuldbyrdelsesmedlemsstaten eller opfylder de nødvendige betingelser for anerkendelse i fuldbyrdelsesmedlemsstaten.

Artikel 34

Beslutning om fast månedlig overførsel

1. Domsstaten kan på den bidragsberettigedes anmodning træffe beslutning om en fast månedlig overførsel rettet til den bidragspligtiges arbejdsgiver eller til den bank, i en anden medlemsstat, hvor den bidragspligtige har en bankkonto. En sådan beslutning om en fast månedlig overførsel har samme retskraft i modtagermedlemsstaten som retsafgørelsen ifølge artikel 25 og 26.
2. Der kan kun træffes beslutning om en fast månedlig overførsel, hvis retsafgørelsen er blevet forkyndt for den bidragspligtige på en af de måder, der er nævnt i artikel 22.
3. Anmodningen og beslutningen om en fast månedlig overførsel skal være i overensstemmelse med formularerne i bilag III til denne forordning.
4. Beslutningen om en fast månedlig overførsel skal forkyndes af domsstaten ved anbefalet brev med kvittering for modtagelse:
 - a) for den bidragspligtiges arbejdsgiver eller en bank, hvor den bidragspligtige har en bankkonto, og

- b) senest fem dage derefter for den bidragspligtige sammen med afgørelsen fra domsstaten og informationsnoten svarende til den formular, der findes i bilag III til denne forordning.
- 5. Så snart beslutningen om en fast månedlig overførsel er modtaget, skal modtageren foretage den første overførsel. Hvis han på ingen måde kan foretage disse overførsler, meddeler han domsstaten dette senest 30 dage efter kvitteringen for modtagelse eller den sidste overførsel.
- 6. Når der er truffet beslutning om fast overførsel, skal den bidragspligtige oplyse den bidragsberettigede og domsstaten om alle ændringer vedrørende arbejdsgiver eller bankkonto.

Artikel 35

Beslutning om midlertidig indefrysning af bankindeståender

- 1. Den bidragsberettigede kan anmode retten i en medlemsstat om at træffe beslutning om midlertidig indefrysning af bankindeståender, der fremsendes til den bank i en anden medlemsstat, hvor den bidragspligtige har en konto. Anmodningen og beslutningen om midlertidig indefrysning af bankindeståender skal være i overensstemmelse med formularerne i bilag IV til denne forordning.
- 2. Retten træffer beslutningen inden for en frist på otte dage på den bidragsberettigedes anmodning uden at underrette den bidragspligtige om denne anmodning og uden at give ham mulighed for at blive hørt. Den træffer beslutning om en midlertidig indefrysning, når den mener, at den bidragsberettigedes anmodning ikke er åbenlyst ubegrundet, og der foreligger en alvorlig risiko for, at den bidragspligtige misligholder sin forpligtelse.
- 3. En beslutning om midlertidig indefrysning:
 - a) forkyndes af retten ved anbefalet brev med kvittering for modtagelse for den bank, hvor den bidragspligtige har en konto
 - b) medfører straks ved modtagelsen et forbud mod alle bevægelser på kontoen, der kunne gøre det umuligt for kontohaveren at betale det beløb, der er fastsat i beslutningen om midlertidig indefrysning.
- 4. Den bidragsberettigede og den bidragspligtige underrettes af den ret, der har truffet beslutning om midlertidig indefrysning, ved anbefalet brev med kvittering for modtagelse, når beslutningen har haft den virkning, der er beskrevet i stk. 3, litra b).
- 5. Den bidragspligtige kan anmode den ret, der har truffet beslutning om midlertidig indefrysning, om at ophæve beslutningen, og retten skal tage stilling inden for en frist på 8 dage. Retten kan efterkomme hans anmodning og eventuelt kræve, at den bidragspligtige stiller sikkerhed.

6. Beslutningen om midlertidig indefrysning ophører med at have virkning, når retten ophæver den, eller hvis den ikke har truffet afgørelse inden for en frist på 8 dage og senest, når den træffer afgørelse om sagens realitet. Beslutningen om midlertidig indefrysning kan ligeledes erstattes af en beslutning om en fast månedlig overførsel, så snart der er truffet afgørelse om realiteten, hvis den bidragspligtige anmoder om det, jf. artikel 34.

Når en beslutning om midlertidig indefrysning ophæves, skal retten forkynde dette for banken ved anbefalet brev med kvittering for modtagelse.

Artikel 36

Underholdsbidrags prioritet

Underholdsbidrag skal betales før al anden gæld, den bidragspligtige måtte have, herunder gæld som følge af omkostninger ved at fuldbyrde retsafgørelserne.

Kapitel VII

Officielt bekræftede dokumenter og aftaler

Artikel 37

Eksigibilitet for officielt bekræftede dokumenter og aftaler

Officielt bekræftede dokumenter, der er udstedt og eksigible i en medlemsstat, samt aftaler mellem parterne, som er eksigible i en medlemsstat, anerkendes og erklæres for eksigible på samme vilkår som retsafgørelser, jf. artikel 25.

Artikel 38

Fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter og aftaler

1. Bestemmelserne i kapitel VI finder anvendelse på anerkendelse og fuldbyrdelse af officielt bekræftede dokumenter og aftaler mellem parterne, som er eksigible. Den kompetente myndighed i en medlemsstat, hvor et officielt bekræftet dokument eller en aftale mellem parterne er eksigible, udsteder efter anmodning fra en berettiget part en udskrift, der udfærdiges på formularen i bilag II til denne forordning.
2. En bidragsberettiget, der ønsker at benytte bestemmelserne i artikel 34 og 35, kan henvende sig til retten på det sted, hvor han har sin sædvanlige bopæl.

Kapitel VIII

Samarbejde

Artikel 39

Centrale myndigheder

1. Hver medlemsstat udpeger en eller flere centrale myndigheder, som skal bistå ved anvendelsen af denne forordning, og angiver disse myndigheders geografiske eller saglige kompetence.
2. Har en medlemsstat udpeget flere centrale myndigheder, sendes meddelelser i princippet direkte til den kompetente centrale myndighed. Hvis en meddelelse stiles til en central myndighed, der ikke er kompetent, er denne ansvarlig for at videresende meddelelsen til den kompetente centrale myndighed og for at underrette afsenderen herom.
3. Inden seks måneder efter denne forordnings ikrafttrædelse fremsender medlemsstaterne til Kommissionen:
 - a) navne og adresser på de centrale myndigheder, der er udpeget i medfør af denne artikel
 - b) de sprog, der accepteres for meddelelser til de centrale myndigheder.

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen alle ændringer af disse oplysninger.

Kommissionen stiller disse oplysninger til rådighed for offentligheden.

Artikel 40

Generelle opgaver

De centrale myndigheder fremsender oplysninger om de nationale love og procedurer vedrørende underholdspligt og træffer foranstaltninger for at lette anvendelsen af denne forordning og styrke deres indbyrdes samarbejde. Til dette formål anvendes det europæiske retlige netværk på det civil- og handelsretlige område, som blev oprettet ved beslutning 2001/470/EF.

Artikel 41

Samarbejde om specifikke sager

1. De centrale myndigheder samarbejder i bestemte sager for at nå de mål, der følger af denne forordning. I den henseende træffer de selv eller via de offentlige myndigheder eller andre organer de foranstaltninger, der er nødvendige for at:
 - a) indsamle og udveksle oplysninger:
 - i) om den bidragsberettigedes og den bidragspligtiges situation, jf. bl.a. artikel 44 til 47
 - ii) om verserende sager, og
 - iii) om alle truffne afgørelser
 - b) fremlægge oplysninger og yde bistand til bidragsberettigede, der er involveret i en procedure på deres område
 - c) fremme aftaler mellem bidragsberettigede og bidragspligtige gennem mægling eller andre midler og lette samarbejdet på tværs af grænserne i den henseende.
2. En bidragspligtig med sædvanlig bopæl i en medlemsstat kan efter anmodning lade sig repræsentere af:
 - a) den centrale myndighed i den medlemsstat, på hvis område den ret, der behandler en sag vedrørende underholdspligt, er beliggende, eller
 - b) den centrale myndighed i fuldbyrdelsesmedlemsstaten.

Med henblik på dette stykke omfatter repræsentation alle de foranstaltninger, der gør det muligt at opnå en afgørelse og en effektiv inddrivelse af underholdsbidrag.

Artikel 42

Arbejdsmetode

1. En central myndighed i en medlemsstat kan modtage en anmodning om bistand efter artikel 41 fra en bidragsberettiget enten direkte eller via den centrale myndighed i den medlemsstat, hvor han har sin sædvanlige bopæl.

Den bidragsberettigede kan indgive sin anmodning til retten på det sted, hvor han har sin sædvanlige bopæl, og denne træffer de nødvendige foranstaltninger med henblik på at fremsende og efterkomme anmodningen sammen med den centrale myndighed i den relevante medlemsstat.
2. Anmodningen om bistand skal i almindelighed indeholde alle tilgængelige oplysninger, der kan fremme dens behandling.

3. Med forbehold af stk. 4, vil den bistand, der ydes af de centrale myndigheder, de offentlige myndigheder og andre organer efter artikel 41, samt af de personer der udpeges af disse myndigheder, være gratis.
4. Det kan kræves, at den bidragsberettigede bidrager til de omkostninger, der påløber i medfør af artikel 41, stk. 2. Der kan imidlertid ikke kræves bidrag fra en bidragsberettiget, der i den medlemsstat, hvor han har sin sædvanlige bopæl, opfylder betingelserne for at modtage retshjælp.
5. De centrale myndigheder afholder selv deres omkostninger.

Artikel 43

Møder

1. De centrale myndigheder mødes regelmæssigt for at fremme anvendelsen af denne forordning.
2. Der indkaldes til disse møder i overensstemmelse med beslutning 2001/470/EF om oprettelse af et europæisk retligt netværk på det civil- og handelsretlige område.

Artikel 44

Adgang til oplysninger

1. De centrale myndigheder giver adgang til oplysninger, der kan fremme inddrivelsen af underholdsbidrag, på de betingelser der er nævnt i dette kapitel. Disse oplysninger udleveres med henblik på at nå følgende mål:
 - a) lokalisere den bidragspligtige
 - b) vurdere den bidragspligtiges formueforhold, herunder størrelsen og arten af hans indtægter
 - c) identificere den bidragspligtiges arbejdsgiver
 - d) identificere den bidragsberettigedes bankkonti.
2. Oplysningerne i stk. 1 skal i det mindste omfatte de oplysninger, som de forvaltninger og myndigheder, der er kompetente i medlemsstaterne, besidder på følgende områder:
 - a) skatter og afgifter
 - b) sygesikring, herunder arbejdsgivernes opkrævning af arbejdstagernes sociale bidrag
 - c) folkeregistre

- d) matrikelregistrering
 - e) registrering af motorkøretøjer
 - f) centralbanker.
3. Den adgang til oplysninger, der er nævnt i denne artikel, kan under ingen omstændigheder foranledige oprettelse af nye registre i en medlemsstat.

Artikel 45

Fremsendelse af oplysninger

1. En bidragsberettiget kan henvende sig til den anmodende centrale myndighed i den medlemsstat, hvor han har sin sædvanlige bopæl via retten på det sted, hvor han har sin sædvanlige bopæl, og denne fremsender anmodningen, hvis den opfylder betingelserne i dette kapitel.
2. En anmodning om fremsendelse af oplysninger indgives af en central myndighed til en anden central myndighed ved hjælp af den formular, der findes i bilag V til denne forordning.
3. En anmodning om udlevering af de oplysninger, der er nævnt i artikel 44, stk. 1, litra a), kan indgives når som helst. En anmodning om oplysninger efter artikel 44, stk. 1, litra b), c) og d), kan indgives, når den bidragsberettigede kan fremlægge en udskrift af en afgørelse i medfør af artikel 28, eller en udskrift af et dokument i medfør af artikel 38, stk. 1.
4. Ud over formularen i stk. 1, kan den anmodede centrale myndighed kræve, at den anmodende centrale myndighed fremlægger supplerende dokumenter med henblik på at nå et af målene i artikel 44, stk. 1.
5. Der fremlægges en oversættelse af de supplerende dokumenter, med mindre den anmodede medlemsstat dispenserer fra dette krav. Senest seks måneder efter denne forordnings ikrafttrædelse meddeler medlemsstaterne Kommissionen, om de har besluttet at kræve oversættelse i medfør af dette stykke.

Kommissionen stiller disse oplysninger til rådighed for offentligheden.

Hvis anmodningen om fremsendelse af oplysninger indgives på initiativ af en bidragsberettiget, der har fået hel eller delvis retshjælp, skal oversættelsen foretages af den anmodende myndighed uden omkostninger for den bidragsberettigede.

6. Oplysningerne fremsendes af de anmodede myndigheder til de anmodende myndigheder. Hvis den anmodede myndighed ikke har mulighed for at udlevere de ønskede oplysninger, meddeler den uden ophør den anmodende myndighed dette og begrundet afslaget.

Artikel 46

Anvendelse af oplysninger

1. Den anmodende centrale myndighed, der modtager oplysninger, fremsender uden ophør disse til den ret, der har indgivet anmodningen i overensstemmelse med artikel 45, stk. 1. Den anmodende centrale myndighed tilintetgør oplysningerne, når de er fremsendt til retten.
2. Oplysninger fremsendt i overensstemmelse med denne forordning kan kun anvendes af en ret og udelukkende med henblik på at lette inddrivelsen af underholdsbidrag. En ret kan imidlertid uden at underrette den bidragsberettigede fremsende disse oplysninger til de kompetente myndigheder med henblik på forkyndelse af retslige og udenretslige dokumenter og til de kompetente myndigheder med henblik på fuldbyrdelse af en afgørelse. Oplysningerne tilintetgøres af disse myndigheder, så snart der ikke længere er brug for dem.
3. En ret kan kun beholde oplysninger, der er fremsendt i overensstemmelse med denne forordning, så længe den har behov for dem med henblik på at lette inddrivelsen af underholdsbidrag. De kan højst beholde oplysningerne i et år.

Artikel 47

Oplysninger til den bidragspligtige

Den anmodede centrale myndighed skal underrette den bidragspligtige om følgende:

- a) de oplysninger, den har fremsendt, og den måde disse oplysninger er indhentet på
- b) hvem der har modtaget oplysningerne
- c) betingelserne for brug af disse oplysninger i medfør af denne forordning
- d) den bidragspligtiges rettigheder og klageadgang ifølge den nationale lovgivning, der er vedtaget i medfør af direktiv 95/46/EF
- e) oplysninger om den tilsynsmyndighed, der er oprettet i medfør af direktiv 95/46/EF både i den medlemsstat, som den anmodende centrale myndighed henhører under, og i den medlemsstat, som den anmodede centrale myndighed henhører under

med mindre den anmodende centrale myndighed i sin anmodning om oplysninger indgivet ifølge artikel 45, stk. 2, har anført, at sådanne oplysninger til den bidragspligtige kan have skadelige følger for en faktisk inddrivelse af underholdsbidraget; i det tilfælde udskyder den centrale myndighed udleveringen af oplysninger til den bidragspligtige i et tidsrum på højst 60 dage.

Kapitel IX

Afsluttende almindelige bestemmelser

Artikel 48

Forholdet til andre fællesskabsinstrumenter

1. Hvad angår underholdspligt, erstatter denne forordning forordning (EF) nr. 44/2001 og forordning (EF) nr. 805/2004.
2. Artikel 19 i forordning (EF) nr. 1348/2000 finder ikke anvendelse på underholdspligt.
3. Med forbehold af stk. 2, berører denne forordning ikke anvendelsen af forordning (EF) nr. 1348/2000 og forordning (EF) nr. 1206/2001.

Artikel 49

Forholdet til andre instrumenter

Denne forordning skal i forbindelserne mellem medlemsstaterne have forrang frem for de konventioner og traktater, der vedrører de forhold, denne forordning regulerer, og som medlemsstaterne har tiltrådt.

Artikel 50

Ændring af bilag

Enhver ændring af bilagene til denne forordning vedtages efter rådgivningsproceduren i artikel 51, stk. 2.

Artikel 51

Udvalg

1. Kommissionen bistås af et udvalg, der består af repræsentanter for medlemsstaterne, og som har Kommissionens repræsentant som formand.
2. Når der henvises til dette stykke, finder rådgivningsproceduren efter artikel 3 i afgørelse 1999/468/EF anvendelse under overholdelse af bestemmelserne i afgørelsens artikel 7, stk. 3.

Artikel 52

Overgangsbestemmelse

1. Denne forordning finder kun anvendelse på retssager, der er anlagt, på officielt bekræftede dokumenter, der er udstedt, og på aftaler, der er indgået efter forordningens ikrafttrædelse.
2. Herved skal følgende dog iagttages:
 - a) artikel 12 til 21 om gældende lov finder anvendelse på sager, der verserer på datoen for denne forordnings ikrafttrædelse, hvis alle parter udtrykkeligt eller på en anden utvetydig måde accepterer det
 - b) artikel 27 til 36 vedrørende fuldbyrdelse finder anvendelse på afgørelser og officielt bekræftede dokumenter, der er erklæret eksigible ifølge forordning (EF) nr. 44/2001, eller som er attesteret som europæiske tvangfuldbyrdelsesdokumenter efter forordning (EF) nr. 805/2004 på datoen for denne forordnings ikrafttrædelse
 - c) artikel 39 til 47 om samarbejde finder anvendelse på sager, der verserer på datoen for denne forordnings ikrafttrædelse.

Artikel 53

Ikrafttrædelse

1. Denne forordning træder i kraft den 1. januar 2008.
2. Denne forordning anvendes fra den 1. januar 2009 med undtagelse af artikel 22, stk. 3, artikel 39 og artikel 45, stk. 5, som anvendes fra datoen for ikrafttrædelse.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles,

*På Rådets vegne
Formand*

BILAG
BILAG I

UDSKRIFT AF EN RETSAFGØRELSE VEDRØRENDE UNDERHOLDSPLIGT

(Artikel 28 i Rådets forordning om kompetence, gældende lov, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og om samarbejde vedrørende underholdspligt²⁵)

1. Medlemsstat

AT BE CY CZ DE EE EL ES FI FR HU [IE] IT LT LU LV
MT NL PL PT SE SI SK [UK]

2. Ret

2.1. Navn:

2.2. Gade og nummer / postboks:

2.3. Postnummer og by:

3. Sagsøger

3.1. Navn:

3.2. Gade og nummer / postboks:

3.3. Postnummer og by:

3.4. Land:

3.5. Tlf. (*):

3.6. E-mail (*):

²⁵ EUT L

4. Sagsøgte

4.1. Navn:

4.2. Gade og nummer / postboks:

4.3. Postnummer og by:

4.4. Land:

4.5. Tlf. (*):

4.6. E-mail (*):

(* Ikke obligatorisk)

5. Retsafgørelse

5.1. Underholdsbidragets størrelse

Valuta: Euro [Pund sterling] Cypriotiske pund Tjekkiske koruna

Estiske kroon Ungarske forint Maltesiske lira Lettiske lats

Litauiske litas Slovakiske koruna Svenske kroner Slovenske tolar

Polske zloty Andet (angiv venligst):

5.2. Betalingshyppighed

5.2.1. Hele beløbet indbetales på én gang

5.2.2. En del af beløbet indbetales på én gang

I dette tilfælde angiv venligst det beløb, der er indbetalt på én gang:

5.2.3. Beløb, der indbetales med regelmæssige mellemrum (angiv beløbet, hvis det ikke svarer til underholdsbidraget angivet i punkt 5.1.):

Én gang om ugen

Én gang om måneden

Andet (angives)

5.3. Indeksering

Hvis beløbet i punkt 5.2.3 indekseres, angives reguleringen:

Indekseringen finder anvendelse fra:

Dato:

Underskrift og/eller den kompetente myndigheds stempel:

BILAG II

UDSKRIFT FRA ET DOKUMENT VEDRØRENDE UNDERHOLDSPLIGT

(Artikel 38 i Rådets forordning om kompetence, gældende lov, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og om samarbejde vedrørende underholdspligt ²⁶)

1. Medlemsstat

AT BE CY CZ DE EE EL ES FI FR HU [IE] IT LT LU LV
MT NL PL PT SE SI SK [UK]

2. Dokument

2.1. Officielt bekræftet dokument.....

udarbejdet af (myndighedens navn og adresse):

Den (dato):

2.2. Aftale mellem parterne.....

Indgået den (sted):

Den (dato):

3. Bidragsberettiget

3.1. Navn:

3.2. Gade og nummer / postboks:

3.3. Postnummer og by:

3.4. Land:

3.5. Tlf. (*):

3.6. E-mail (*):

²⁶

EUT L...

4. Bidragspligtig

4.1. Navn:

4.2. Gade og nummer / postboks:

4.3. Postnummer og by:

4.4. Land:

4.5. Tlf. (*):

4.6. E-mail (*):

(* Ikke obligatorisk)

5. Dokumentets indhold

5.1. Underholdsbidragets størrelse

Valuta: Euro [Pund sterling] Cypriotiske pund Tjekkiske koruna

Estiske kroon Ungarske forint Maltesiske lira Lettiske lats

Litauiske litas Slovakiske koruna Svenske kroner Slovenske tolar

Polske zloty Andet (angiv venligst):

5.2. Betalingshyppighed

5.2.1. Hele beløbet indbetales på én gang

5.2.2. En del af beløbet indbetales på én gang

I dette tilfælde angiv venligst det beløb, der er indbetalt på én gang:

5.2.3. Beløb, der indbetales med regelmæssige mellemrum (angiv beløbet, hvis det ikke svarer til underholdsbidraget angivet i punkt 5.1.):

Én gang om ugen

Én gang om måneden

Andet (angives)

5.3. Indeksering

Hvis beløbet i punkt 5.2.3 indekseres, angives reguleringen:

Indekseringen finder anvendelse fra:

Dato:

Underskrift og/eller den kompetente myndigheds stempel:

BILAG III

BESLUTNING OM FAST MÅNEDLIG OVERFØRSEL

(Artikel 34 i Rådets forordning om kompetence, gældende lov, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og om samarbejde vedrørende underholdspligt ²⁷)

1. Medlemsstat

AT BE CY CZ DE EE EL ES FI FR HU [IE] IT LT LU LV
MT NL PL PT SE SI SK [UK]

2. Ret

2.1. Navn:

2.2. Gade og nummer / postboks:

2.3. Postnummer og by:

3. Sagsøger

3.1. Navn:

3.2. Gade og nummer / postboks:

3.3. Postnummer og by:

3.4. Land:

3.5. Tlf. (*):

3.6. E-mail (*):

3.7. Bankoplysninger:

International Banking Account Number (IBAN):

Bank Identification Code (BIC):

²⁷ EUT L...

4. Bidragspligtig

4.1. Navn:

4.2. Gade og nummer / postboks:

4.3. Postnummer og by:

4.4. Land:

4.5. Tlf. (*):

4.6. E-mail (*):

(*) Ikke obligatorisk

5. Anmodning om automatisk overførsel

5.1. Dato for retsafagørelsen, der har fastsat underholdsbidragets størrelse:

5.2. Beløb, der skal overføres månedligt:

Valuta: Euro [Pund sterling] Cypriotiske pund Tjekkiske koruna

Estiske kroon Ungarske forint Maltesiske lira Lettiske lats

Litauiske litas Slovakiske koruna Svenske kroner Slovenske tolar

Polske zloty Andet (angiv venligst):

5.3. Indeksering

Hvis beløbet i punkt 5.2 indekseres, angives reguleringen:

Indekseringen finder anvendelse fra:

5.4. Modtager

5.4.1 Den bidragspligtiges bank:

International Banking Account Number (IBAN):

Bank Identification Code (BIC):

5.4.2 Den bidragspligtiges arbejdsgiver:

6. Beslutning om overførsel

Anmodningen om fast overførsel afvises

Det besluttes:

(modtager angivet i punkt 5.4)

hver måned at overføre fra lønnen fra konto:

(bidragspligtig nævnt i punkt 4)

et beløb på:

(det beløb, der er fastsat i punkt 5.2)

til:

(sagsøger som nævnt i punkt 3).

Hvis De ikke har mulighed for at foretage disse overførsler, skal De underrette den ret, der er nævnt i punkt 2, inden for en frist på 30 dage fra modtagelsen af dette dokument eller fra datoen for den sidste overførsel (artikel 33, stk. 5 i Rådets forordning ... om kompetence, gældende lov, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og om samarbejde vedrørende underholdspligt).

Dato:

Underskrift og/eller den kompetente myndigheds stempel:

BILAG III a

INFORMATIONSNOTE TIL DEN BIDRAGSPLOGTIGE, SOM ER OMFATTET AF EN BESLUTNING OM FAST MÅNEDLIG OVERFØRSEL

(Artikel 34, stk. 4, litra b), i Rådets forordning (...) om kompetence, gældende lov, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og om samarbejde vedrørende underholdspligt²⁸)

1. Fornyset prøvelse

Der er truffet en beslutning om fast overførelse for Deres vedkommende. Denne beslutning og den oprindelige retsafgørelse er blevet forkynnet for Dem samtidig med denne informationsnote.

De har ret til at anmode om, at den oprindelige retsafgørelse bliver behandlet på ny, hvis De ikke har givet møde og:

- a) hvis De ikke har modtaget det indledende processkrift eller lignende dokument, eller
- b) hvis De har været forhindret i at gøre indsigelse mod underholdsbidraget på grund af force majeure eller særlige omstændigheder, uden at De har handlet uagtsomt.

Denne ret til fornyset prøvelse kan udøves inden for en frist pådage fra modtagelsen af denne informationsnote.

2. Fuldbyrdelse

Hvis De ikke har ret til at anmode om fornyset prøvelse af den oprindelige retsafgørelse ifølge punkt 1, eller hvis De ikke ønsker at anmode om en sådan fornyset prøvelse, men gør indsigelse mod fuldbyrdelsen af retsafgørelsen, kan De henvende Dem til de kompetente myndigheder i den medlemsstat, hvor fuldbyrdelsen finder sted ifølge artikel 33 i Rådets forordning (...) om kompetence, gældende lov, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og om samarbejde vedrørende underholdspligt.

Dato:

Underskrift og/eller den kompetente myndigheds stempel:

²⁸ EUT L ...

BILAG IV

BESLUTNING OM MIDLERTIDIG INDEFRYSNING AF BANKINDESTÅENDER

(Artikel 35, stk. 1, i Rådets forordning om kompetence, gældende lov, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og om samarbejde vedrørende underholdspligt ²⁹)

1. Medlemsstat

AT BE CY CZ DE EE EL ES FI FR HU [IE] IT LT LU LV
MT NL PL PT SE SI SK [UK]

2. Ret

2.1. Navn:

2.2. Gade og nummer / postboks:

2.3. Postnummer og by:

3. Sagsøger

3.1. Navn:

3.2. Gade og nummer / postboks:

3.3. Postnummer og by:

3.4. Land:

3.5. Tlf. (*):

3.6. E-mail (*):

4. Bidragspligtig

4.1. Navn:

4.2. Gade og nummer / postboks:

4.3. Postnummer og by:

4.4. Land:

4.5. Tlf. (*):

4.6. E-mail (*):

(*) ikke obligatorisk

²⁹ EUT L...

5. Anmodning om midlertidig indefrysning af bankindeståender

5.1. Begrundelse for anmodningen (anfør alvorlige risici for, at den bidragspligtige misligholder sin forpligtelse):

5.2. Beløb, der skal indefryses

Valuta: Euro [Pund sterling] Cypriotiske pund Tjekkiske koruna

Estiske kroon Ungarske forint Maltesiske lira Lettiske lats

Litauiske litas Slovakiske koruna Svenske kroner Slovenske tolar

Polske zloty Andet (angiv venligst):

5.3. Modtager (bidragspligtiges bank)

5.3.1. Bankens navn:

5.3.2 International Banking Account Number (IBAN) for den bidragspligtige:

6. Beslutning om midlertidig indefrysning af bankindeståender

Anmodningen om midlertidig indefrysning af bankindeståender afvises

Det besluttet over for:

(modtager som nævnt i punkt 5.3)

at forbyde bevægelser på bankkonto, der indehaves af:

(bidragspligtig som nævnt i punkt 4)

der vil betyde, at saldoen på kontoen falder til under:

(beløb som fastsat i punkt 5.2)

Dato:

Underskrift og/eller den kompetente myndigheds stempel:

BILAG V

ANMODNING OM FREMSENDELSE AF OPLYSNINGER

(Artikel 45 i Rådets forordning om kompetence, gældende lov, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og om samarbejde vedrørende underholdspligt ³⁰)

1. Medlemsstat.

AT BE CY CZ DE EE EL ES FI FR HU [IE] IT LT LU LV
MT NL PL PT SE SI SK [UK]

2. Sagsøger

2.1. Anmodende centrale myndighed

2.1.1. Navn:

2.1.2. Gade og nummer / postboks:

2.1.3. Postnummer og by:

2.1.4. Tlf.:

2.1.5. E-mail

2.2. På vegne af nedenstående ret:

2.2.1. Navn:

2.2.2. Gade og nummer / postboks:

2.2.3. Postnummer og by:

2.2.4. Tlf.:

2.2.5. E-mail

3. Modtager – Anmodede centrale myndighed

3.1. Navn:

3.2. Gade og nummer / postboks:

3.3. Postnummer og by:

3.4. Land:

3.5. Tlf.:

3.6. E-mail:

³⁰ EUT L...

4. Ønskede oplysninger

4.1. Den berørte bidragspligtige

4.1.1. Navn:

4.1.2. Sidst kendte adresse:

4.1.3. Andre nyttige oplysninger (beskrivelse, tidligere arbejdsgiver, familiemedlemmers adresse, oplysninger om bidragspligtiges køretøj, oplysninger om bidragspligtiges faste ejendom):

Fotografi vedlagt

4.2. Ønskede data

4.2.1. Bidragspligtiges adresse

4.2.2. Oplysninger om bidragspligtiges arbejdsgiver

4.2.3. Oplysninger om en af bidragspligtiges bankkonti

4.2.4. Vurdering af bidragspligtiges formue

4.2.5. Bidragspligtiges indkomst

5. Nødvendige dokumenter i relation til de oplysninger, der er nævnt i punkt 4.2.2 til 4.2.5 (vedlæg en kopi)

5.1. Retsafgørelse

5.2. Officielt bekræftet dokument

5.3. Aftale mellem parterne

VIGTIGT (artikel 47 i Rådets forordning (...) om kompetence, gældende lov, anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser og om samarbejde vedrørende underholdspligt):

Den bidragspligtige må ikke underrettes om fremsendelsen af oplysninger, før den anmodende centrale myndighed giver den anmodede centrale myndighed tilladelse dertil.....

Den bidragspligtige kan underrettes om fremsendelsen af oplysninger

Dato:

Underskrift og/eller den kompetente myndigheds stempel: